

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XVI. De aliquibus exemplis ad Missæ deuotionem pertinentibus, quibus ad illam quotidie audiendam & dicendam excitemur, & de reuerentia in Missa necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

sanctissimum sacramentum visitas, vel quando quotiesque spiritualiter communicare voles, cor tuum affectibus & desiderijs hoc sanctissimum sacramentum recipiendi excita, & dicito: O qui haberet puritatem & munditiam illam, quæ necessaria est tanto hospiti excipiendo! O qui dignus foret te quotidie recipere, & semper in visceribus habere! O Domine, quam diues essem, si mereret te recipere, & domum meam deducere! quam felix mea esset conditio! Sed necesse non est Domine, vt ad me sacramentaliter venias, quo me dices: velis id solum Domine, & sufficere, Iube id Domine, & iustificatus ero. Et in huius testimonium die cum Centurione: *Domine non sum dignus, vt intres sub tectum meum, sed tantum dico verbo, & sanabitur anima mea* Si qui æneum serpentem adspiciebant, à vulneribus curabantur; eodem modo & sufficeret te viua fide adspicere, & te recipere ardenti desiderio concupiscere. Et vtile fuerit addere antiphonam: *o sacrum conuiuium. &c.* Et versum: *Panem de celo & cum oratione de sanctissimo sacramento.*

Math. 8. 8.

CAP. XVI.

De aliquibus exemplis ad Missæ deuotionem pertinentibus, quibus ad illam quotidie audiendam & dicendam excitemur, & de reuerentia in Missa necessaria.

Pius 2. in sua
Cosmographia, in descriptione
Europæ.

SVMmus Pontifex Pius secundus & Sabellicus referunt in Istria prouincia Dalmatiæ & Austriæ contermina fuisse deuotum nobilem virum, qui graui tentatione exagitabatur, vt sibi suspendio vitam eriperet, & subindè tam decreuerat id perficere. Hac tentatione exagitatus exponit eamdem cuidam pio & docto viro Religioso, qui eo confirmato & consolato dixit vt apud se haberet Sacellanum, qui illi quotidie Missam diceret. Arrisit homini remedium, cum quo-

dam sacerdote conuenit, & secessit vterque in quoddam satis munitum castrum. In quo anno quiete ob sanctissimam hanc deuotionem peracto petit ab eo veniam Sacellanus, vt liceat ei ad festum quoddam celebrandum cum clerico sibi amico ad vicinum pagum proficisci. Annuit nobilis cū proposito eo eundem ad Missam audiendam, & festum celebrandum. Sed certas ob causas diutius moratus, circa meridiem castro suo exiit valde anxius, verensque ne Missam audire posset, & in veterem relaberetur tentationem. Hac sollicitudine motus obuium habuit Rusticum, qui ex pago hoc redibat, qui que diceret diuina officia peracta esse. Quo audito tanto dolore corripitur, vt sibi & sorti suæ male diceret, affirmans se perditum esse, quod illo die sacrum non audisset. Rusticus illi aiebat, ne se exciaret, se enim illi & Missam & quicquid ea apud Deum meritis esset, venditurum. Placet nobili conditio, & conuenit cum rustico, vt vestem, qua indutus erat, det, quod & fecit & bona voluntate vestem dedit; sicque discesserunt. Voluit tamen nobilis ad pagum, ire vt in templo orationem faceret; quod & fecit. Et paulo post domum rediens, & ad locum, in quo simonia commissæ erat, veniens videt rusticum se ex arbore quadam suspendisse, Deo id in peccati poenam permittere. Nobilis attonitus spectaculo Deo gratias de liberatione sua agit, & post in deuotione sua confirmatur, & tentationem non sensit, quamuis diu postea vixerit.

In Chronicis S. Francisci legitur de S. Elisabeth Regina Lusitaniæ cognata S. Elisabeth Regina Hungariæ, quod inter alias præclaras virtutes & hanc haberet, quod in pauperes & ægros valde misericors & condolens fuerit, & lubens illis succurreret: vt de illa dicatur, nunquam pauperem ad eam accessisse, quem non iuuerit. Imperauerat præterea eis, qui ab elemosynis illi erant, vt nemini elemosynam petenti negaret. Habebat Regina hæc pedisequum, seu à cubiculis,

lis, cuius opera in distribuendis elemosynis & misericordiæ operibus utebatur, quod virtute præditus & bene moratus esset. Hinc contigit, vt alter quidam pedissequus Regis Dionysii mariti eius, & ipsi amicus, videns familiaritatem, quæ alter cum Regina habebat, & que inuidens, vtque Regis sibi gratiam & fauorem conciliaret, & Regis in socium itam moueret, ad Regem detulit, Reginam non honeste & bene ad eum affectum esse. Et quia Rex non valde honeste viuebat, Diaboli, instigatione cœpit male de Regina suspicari & illi non nimium fidere. Vnde eo, quod pedissequus ad se detulisset, attonitus, quamuis non certo crederet, sed subdubitarat. Nihilominus statuit curare vt pedissequus ille secreto occideretur. Et illa die ambulatam exiens, transiit locum quendam, in quo fornax erat, in qua calx coquebatur. Et seorsum operarij locutus, qui igne incendebant, mandat, vt pedissequum, quem ipse eo esset missurus quæsitum an perfecissent, quod Rex iusserat, statim in calcis fornacem precipitarent, vt sic statim ibi necaretur, quod ita seruitium eius exigeret. Sequenti die mane vocat Reginæ pedissequum Rex, iubetque hoc nunciatum ad calcis fornacem vadat, vt operarij illi exequantur, quod iusserat: quo sic interimeretur. Sed Dominus Deus, qui suis nunquam deest, & innocios defendit, ordinauit, vt iuvene hoc templum quoddam transeunte, tintinabulum ad eleuationem sonaret in quadam Missâ, quæ dicebatur, qui templum ingressus, sacrum ad finem vsque audiuit, & duo alia, quæ vnum post alterum dicebantur. Interim Rex scire desiderans an mortuus esset iuuenis, alterum pedissequum vidit, qui accusauerat & falso alium ad Regem detulerat. Hunc statim ad fornacem misit, interrogatū, an operarij fecissent, quod Rex iusserat. Quæ venientem & secundum signa quæ Rex dederat cognitum in fornacem viuū precipitauit. Interea auditis Missis alter innocius iuuenis iuit ad Regis mandatum

exequendum, & petendum an iussum Regis impleuissent. Quibus respondentibus, iam esse satisfactum, cum eorum responsione ad Regem redit. Quo ille viso vix apud se mansit, aduertens contra negocium hoc, accebat, successisse. Et cœpit pedissequum reuersum obiurgare, & querere, vbi tam diu hæssisset? Qui rationem facti sui reddens respondit: Domine, dum Celsitudinis vestræ, mandatum executurus abirem, cōtigit me templum quoddam transire, in quo tintinabulum ad eleuationem sonabat, quo ego audito ingressus sacrum ad finem vsque audiui, & inde aliud ac aliud, donec omnia absoluerentur, nā pater meus mihi pro benedictione reliquit ante mortem, vt quasunque Missas incipi viderem, ad finem vsque audirem. Hoc Dei iudicio Rex in veritatis cognitionem deuenit, & Reginæ innocentiam agnouit, & famuli fidelitatem & virtutem. hoc modo, quam de Regina malam conceperat opinionem, sibi eximi passus est. In exemplorum promptuario refertur, in quadam ciuitate duos habitasse eiusdem opificij opifices, & vnum eorum vxorem & proles habuisse, & tamen tam fuisse deuotum, vt quotidie Missam audiret, quod nullum ob impedimentum omittebat: Hinc Deus illi benedixit, & opificio suo se honeste sustentabat, & bona multiplicabantur. Alter vero contra nullam habens prolem nec famulum, sed tantum mulierem, noctes diesque operabatur, imo festis diebus, & rarius Missam audiebat; & tamen semper egebat, & in summis rei familiaris versabatur angustijs & paupertate. Hic videns alterum tam prospero vento nauigare, & quodam die illi obuius factus, interrogauit, qui tam prospere illi omnia cederent, & tantam rem faceret? Et quod quamuis magnam aleret familiam, & filios & vxorem haberet, tamen illi nihil de necessarijs deesset, sed semper abunde sufficeret, quo indigeret: Se vero solum cum vxore semper operando necessarijs indigere, & cum paupertate

*Promptuari-
um exemplar
verbo Missæ,
& in visu Pa-
trum. Et Su-
rius in vita
S. Ioannis E-
leemosynaris.*

te confictari? Ille, qui quotidie Missam audiebat, respondit, se sequenti die illi ostensurum, vnde tam rem domesticam augeter, & postero die mane ad ædes eius diuertit, & secum ad templum dedit, & absoluta Missa dixit, domum reuersus operaretur. Quod & sequenti die fecit, eadem verba locutus. Tertio vero die domum eius diuertente altero, vt eum secum ad templum deduceret, dixit illi: Si ad templum velim ire, non opus vt meo deducas, noui viam: nihil exte expiscari volebam, nisi locum, in quo tantum commoditatis ad ditandum inuenisti, vt eo me deduceres, vt & ego ditescam. Alter respondit: Alium locum nescio, nec habeo, in quo corporis thesaurum & æternæ vitæ præmium inuestigem, nisi templum.

Ad quod consitmandum dixit: forsitan non audisti, quod ait Christus in Evangelio: *Quarite primum regnum Dei & iustitiam eius, & omnia hæc adjicientur vobis.* Quo audito bonus vir secretum intellexit, & de peccato punctus vitam emendauit, & factus repente deuotus & quotidie Missam audiens, vidit negocia sua quotidie melius succedere.

Matth. 6. 33

Quarite primum regnum Dei & iustitiam eius, & omnia hæc adjicientur vobis.

Audiens in dicitur
es sacrum, di-
tescit.

Anton. 2. p.
Theol. l. 9. c.
10. §. 2.

Exemplū ali-
ud, quam ne-
cessarium sit
die festo au-
dire.

Calamitas
exitus negle-
ctiū Missæ.

Refert Sanct. Antonius de Florentia, de duobus iuuenibus, qui quodam festo die vrbe exierunt, vt animum venatione oblectarent: quorum alter Missam ante audire voluit, & Ecclesiæ præcepto satisfacere: quod alter neglexit. Simul euntribus cœpit aer turbari & mutari aura, ita vt mundus confundi videretur, magnus tonitruum ictus & fulgurum ignes, qui relucebant, cum magnis nubium & aquarum signis. Inter hæc iuuenes ipsi vecem dicentem audiebant: Inuola, percu-te. Qua voce licet attoniti iuuenes, tamen progrediebantur meliore, quo poterant, tempore: Illisque tale nihil cogitantibus cecidit fulgur, & iuuenem illū, qui Missam non audierat, extinxit. Quo casu tam exterritus & obstupefactus fuit alter, vt quasi sui compos non esset, nesciens quid sibi faciendum foret, maxi-

me, quod iam esset vicinus loco, quo venatur iuerat. Tandem progreditur, & viam prosequitur, & iterum vocem audit dicentem: Inuola, percu-te. Qua voce miser magno timore correptus est, recordatus quid ante socio accidisset. Sed aliam in acre vocem audiuit: Non possum, quia hodie audiuit illud: *verbum caro factum est.* Quo significabatur illum Missam audiuisse, in cuius fine legitur Sanct. Iohannis Euangelium, vbi hæc habentur verba. Hocq; modo iuuenis hic horrendam hanc & repentinam euasit mortem.

D. Sanct. Bonauertura legitur, quod eo Dei summam Maiestatem, quæ in augustissimo hoc est Sacramento & maximam suam vilitatem considerant, & timent Dominum ea dispositione, qua conueniret, reciperet, ausus non fuerit altare accedere. Et audiente eo quodam die sacerdotem hostiam diuidente, vna illius pars ad illud venit, & se ori eius inleuit.

Et Deo pro tanto beneficio gratias intellexit, Deum hoc ipso illum docere voluisse, se plus delectari illius, qui amore & interiori affectu illum accedunt & accipiunt, quam illis qui timore se ab illo separant, & non accipiunt, vt postidem sanctus scripsit: quod & S. Thomas annotauit.

De S.F. Ferdinando de Talavera primo Archiepiscopo Granatensi refertur, quod eo in aula versante & multis & magni ponderis regni negocijs occupato: cuius amuli alii cuius cum accusaret non inuenirent, nisi quod quotidie Missam diceret, quod tanta & tam graui in se negocia susciperet, & tamen se tam dispositum & animo tam tranquillo & quanto inueniret, vt quotidie sacrum celebraret quasi in monasterio degeret. Et quodam die Cardinale Hispaniæ & Archiepiscopo Toletano Ioanne Gonçalez de Mendoza illi dicenti familiariter, quis de illo rumor spargeretur, respondit Dei famulus: sic est Domine: quando quidem celsitudines tantum mihi onus imposuerunt, vt

eo ferendo non sum; aliud mihi asyllum non superest, ne oneri succubam, quam vt quotidie sanctissimum hoc Sacramentum accedam vt eo confirmatus ad optatum finem negocia perducam & suis Celstudinibus rationem eorum, quæ iniunxerunt, possim reddere.

Narrat Surius de Petro Celestino, qui postea summus fuit Pontifex, quod eo cogitante & perpendente vna ex parte magnam Dei Maiestatem, quæ in sanctissimo hoc est Sacramento, & altera ex parte propriam abiectiõnem & indignitatem, & in memoriam reuocante Sanct. Paulum primum Anachoretam, S. Antonium, S. Franciscum & alios Sanctos, qui non fuerant ausi altare accedere & sanctissimum hoc Sacramentum consecrare, & quotidiana Communionem vt; tanta animum eius inuaserit anxietas & trepidatio, vt quædã aliquot dies sacra Communionem abstinuerit, cum tanta tanti Domini reuerentia, timore & tremore, vt decreuerit Romam ire & deo summum Pontificem consulere, nam illi magis expediret a celebrando sacro plane abstinere, vel saltem ad aliquod tempus. Quo proposito delibato, apparuit illi in via quidam Sanctus Abbas tam vita functus, qui illi monachi habitum dederat, & illi dixit: Quis filii etiam Angelus dignus est huic mysterio? tamen suadeo, vt magno cum timore & reuerentia Missam celebres quæ frequentissime. Et statim disparuit.

Refert Sanct. Gregorius Paulo ante eius æuum accidisse, vt quidam fuerit ab inimicis captus, & in remotas regiones deductus, vbi longo tempore in carcere detentus fuit, nec quis de illo inderumor vel fama ad vxorem perferebatur, quæ credens illum fato suo sanctum pro illo singulis septimanis Missas celebrari & sacrificia pro eius anima offerri curauit.

Et permisit Deus, vt quotiescunque pro illo Missæ dicerentur, captiuus se vinculis librorum inueniret.

Contigit post, vt homo carcere & captiuitate liberatus domum reuertetur,

& inter alia miraculum hoc vxori referret, & miraretur quod certis diebus & horis cuiusque hebdomadis vinculis exueretur, vt dictum est; vxor re examinata aduertit id eisdem diebus & horis accidisse, quibus illo pro ille sacrificia offerri & Missas dici iusserat. Addit S. Gregorius, hinc posse colligi, quantum virtutum hoc sacrificium habiturum sit ad animæ vincula & compedes dissoluenda, dum pro nobis offertur. Refert venerabilis Beda huic simile exemplum.

S. Chryostomus ait sacerdote celebrante aditare Angelos, & in eius honorem, qui offertur, altare ab Angelis circumdari. Et dicit se à quodam fide digno audisse, quendam senem magnam Dei famulum vidisse repente è cælo descendentem magnam Angelorum multitudinem, & altare circumare, tam splendidis indutos vestibus, vt claritas earum adspici non posset; & tam humili vultu adfuisse, vt solent milites in Regis sui præsentia. Idque se credere ait S. Ioannes Chryostomus, quod vbi Rex est, & aulicos esse necesse est. Et S. Gregorius ait, nemini dubium esse debere, quin eadem hora qua hoc sacrificium offertur, per sacerdotis vocem cælestes illi aulici descendant, & omnis ille locus à Choris Angelorum circumdetur, qui vt boni aulici Regem suum comitantur. Et tali modo multi Sancti exponunt illum S. Pauli locum, quo decernens mulieres in templo capite tecto esse oportere, rationem addit: *Propter Angelos.* Quadoquidem illic est sanctissimum sacramentum, dicunt tibi & Angelos esse qui illud venerant & respiciunt S. Nilus de eodẽ S. Ioanne Chryostomo qui eius magister fuit, scribit, quod eo templum intrante videbant magnam Angelorum multitudinem, qui albis vestibus induti, pedibus nudi, & corporibus inflexis & curuatis ob summam reuerentiam erant, & summo cum silentio quasi obstupesci ob Christi Domini nostri præsentiam in sanctissimo hoc sacramento erant.

Auditio Missæ pro Captiuo eius vincula soluit.

Beda l. 4. historia Anglica c. 21. Et Til. Bredenbach. lib. 1. collat. sacr. c. 4. Chryso. l. 7. de sacerdotio. Anglorum gestus sacro assistantium.

Gregor. l. 4. Dialog. c. 30.

1. Ad Cor. 11. 10. Nilus in ept. ad Athanas. Episcop. in Biblioth. sanctor. patrum. Et refert etiam Tur. tract. 2. de Euchar. cap. 2. Chryso. l. 3. de sacerdotio.

Chryso-
stomus.
13.
de Sacerdo-
tio.

Secundum hoc dicit idem S. Chry-
stomus, quod dum quis se in præsentia
sanctissimi huius Sacramenti sistit, illi nõ
cogitandum se inter homines huius mû-
di esse, quamuis cœlestium horum exer-
citiuum Cherubin, Seraphim & vicinita-
tem non aduertit, qui magno huic Do-
mino cœli & terræ adstant. Hinc dicit,
stare fratres magno cum silentio, timore

& tremore in templo. Aduerte quo mo-
do Regis alicuius famuli coram eo stent
quam modesti, quam quieti, quantaque
cum reuerentia, vt vix quis verbum ef-
ferre audeat, nec oculos in aliam vertere
partem. Et hinc discite, quali modo
coram Deo tibi appa-
rendum sit.

F I N I S.

